संध्य *Adj.* Übergangs-, Sandhi-; *f.* **संध्या** Übergangszeit, Zwielicht, Morgen- *o.* Abenddämmerung (*auch* -andacht), Anfang *o.* Ende einer Weltperiode, *Flussname.*

संध्यक्षर *n.* Sandhi-Vokal *d. i.* Diphthong.

संध्याकार्य *n.* Morgen- *o.* Abendandacht.

संध्याकाल *m.* Dämmerungszeit, Zwielicht.

संध्यापयोद *m.* Dämmerungswolke.

संध्याबलि *m.* Dämmerungsspende.

संध्याभ्र *n.* = **संध्यापयोद**.

संध्याय्, **°यते** der Dämmerung gleichen.

संध्यावन्दन *n.* Anbetung der Dämmerung, Morgen- *o.* Abendandacht.

संध्यासमय *m.* = **संध्याकाल**.

सन्न *s.* 1. **सद्**.

संनति *f.* Geneigtheit, Tiefe; Unterwerfung, Demut; Zuneigung, Gunst.

संनद्ध *s.* **नह्**.

संनय zusammenführend; *m.* Versammlung.

संनहन *n.* das Zusammenbinden; Band, Schnur, Rüstung (*auch abstr.*).

संनाद *m.* Getön, Geschrei.

संनादन durchtönend.

संनाह *m.* = **संनहन**; *auch* Kriegstüchtigkeit, waffenfähiges Alter.

संनिकर्ष *m.* Zusammenrückung, Nähe, Beziehung zu (—°).

संनिकाश *m.* Schein, Aussehen (*stets adj.* —°).

संनिकृष्ट (*s.* 1. **कर्ष्**) *n.* Nähe.

संनिधातर् *m.* Berger, Hehler (*eig.* Niederleger).

संनिधान *n.* Behälter, Nähe, Anwesenheit, das Vorhandensein.

संनिधि *m.* Nebeneinanderstellung, Nähe u. s. w. (= *vor.*). *Loc.* in der Nähe von, coram (*Gen. o.* —°).

संनिपात *m.* Zusammentreffen, Verbindung (*auch* = coitus), Fall, Tod.

संनिपात्य zu schleudern auf (*Loc.*).

संनिभ (—°) gleich, ähnlich.

सन्निमित्त *n.* ein gutes Vorzeichen; *adv.* aus gutem Grunde.

संनियन्तर् *m.* Bändiger, Strafer.

संनियोग *m.* Geheifs, Auftrag.

संनिरोध *m.* Hemmung, Einsperrung.

संनिवेश *m.* Niederlassung, Festsetzung, Gründung, Einrichtung, Stellung, Lage; Gestalt, Aussehen (*oft adj.* —°); Aufenthaltsort, Wohnung (*auch* **°न** *n.*).

संनिहित *s.* 1. **धा**.

संन्यास *m.* das Niederlegen, Aufgeben, Entsagung, *bes.* der Welt; das Niedergelegte, Depositum, anvertrautes Gut, Einsatz beim Spiel.

संन्यासिन् entsagend, aufgebend (—°); *m.* der Welt entsagt habend, Mönch.

सन्मङ्गल *n.* eine richtige Ceremonie (*r.*).

सन्मणि *m.* ein echtes Juwel.

सन्मन्त्र *m.* ein guter Spruch.

सन्मार्ग *m.* der rechte Weg (*übertr.*).

सन्मित्र *n.* ein guter Freund.

संन्यस् (*Compar.*) älter; *vgl.* **संनीयस्**.

सप्, **सर्पति**, **°ते** nachfolgen, dienen, huldigen. **अभि** *Med. dass.*

संप *m.* das männliche Glied.

1. **सपत्न** *m.* Parteigenosse, Freund, Gefährte. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*

2. **सपत्न** *u.* **°क** geflügelt.

सपङ्कज mit Lotus geschmückt.

सपत्न *m.* Nebenbuhler, Feind.

सपत्नक्षयण, *f.* **ई** Feinde verderbend.

सपत्नता *f.*, **°त्व** *n.* Feindschaft.

सपत्नसाह, *f.* **ई** Feinde bezwingend.

सपत्नहन्, *f.* **°घ्नी** Feinde schlagend.

सपत्नी *f.* denselben Herrn *o.* Gemahl habend; Mitgemahlin, Nebenbuhlerin.

सपत्नीक nebst Frau(en).

सपत्नीजन *m.* die Mit- *o.* Nebenfrauen.

सपदि *Adv.* sogleich, alsbald.

सपद्म *u.* **°क** voller Lotusblüten.

सपरिच्छद nebst Gerät *o.* Gefolge.

सपरिजन mit Gefolge.

सपरितोषम् *Adv.* mit Befriedigung.

सपरिवाध behindert, eingeschränkt.*

सपरिवाह überfliefsend.*

सपरिहारम् *Adv.* mit Zurückhaltung, zögernd.*

सपरिषत्क samt Anhang.

सपर्य्, **°यति** dienen, huldigen, ehren.

सपर्या *f.* Huldigung, Verehrung.